

א [לעיל ק"א:] ט חזון ק"א. ק"ב. ק"ג. ק"ד. א [חזון ק"ד.] ד' ש"ל מ"ז, ט לעיל ח.

הגהות הב"ח

א) גבי ולא פליגי: ב) שם נמשקל גותן לכן: ג) שם מהו דמימה מנות כהונה אינן גנולות: ד) שם נלא הוכר הגב דמי: ה) ר"ש ד"ה רכ פסא וכו' עשרה ס"ד ואח"כ מ"ה ולא עשר בו תקנת השוק וכו' שנגב לא עשו לו: ו) תוב ד"ה והלכתי וכו' אמוראי (אממר וכו' תשוב) מ"מ וי"ב ס"א אין הו:

גליון הש"ס

גבי' והא רב הונא תלמידיה דרב. עין שנת קמט ע"א מלה דף מ ע"א סנהדרין יד ע"ב:

הגהות הגר"א

א [ר"ש ד"ה לא כו' דמימה כו' י"ב אכל הכנסים כנגד דל"ה לכל (ועבדגרא"ס ס"י ע"ז ס"ק ז'):

רבינו הגנאל

איתמר גב ומוכר ואחר הוכר הגב. רבא אמר הדין עם הגב. ר' יוחנן הדין עם ... דאמר גזל ולא נחשאה הבעלים ורבא אורז ואלכו רצח ורצה גובה רזה מהו גובה. וכו'... וכו'... הדרה למרא ובתקנת השוק ... והלכתא בכלהו. וכן תקנת השוק בין מוכר בין מישכן. ואפילו מישכן שוה מאה ... במאתים. דשקל לוקח וזויה מבעל הבית. ובעל הבית מסיק מן הגב. בר מנגב ופרע בחובו. גב ... ופרע בחיקפו. שלא עשו בו תקנת השוק. אלא נון[ט] בעל הבית מלוקח. והלוקח מן הגב. והלוקח ... מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. חזן בן[ישא] לבישואה הוה מפורסם לגבינותא לא הוה מפורסם. ... אגיד לך גלימא בגויה. פירוש מכור לו בר' זוי קמאי ... הוה מסיק ביה. והוה ליה גב ופרע בחובו. ולא עשו בו תקנת השוק והדרא גביה למרה בלא דמי. והלוקח ... נרשא דמי ספרייה והבניה לפפונאה בפ' זוי. אול פפונאה זבניה לבר מחווא ... ר מחווא ק"כ זוי וזיל וזיל ספרייה. והדר מריה ... כה. איתמר גב ומוכר ואחר כן הוכר הגב רב משמי דר' יוחנן אמר הדין עם הרשון ר' יוחנן משמי דר' ינאי אמר הדין עם השני וכו'. וכו' מושג רבי חייה אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח למישקל זוי בחדי גב סבר לא עשו בו תקנת השוק. וזי שרי עבישת. פי. אמר ליה רב הונא ובעלה שנגב לו מן הדמים ופרעה המשכון שלך. מכלל דסבר עשו בו תקנת השוק. מן לעבות עבטו. (אבימי בר נאוי תמוה דרבינא הוה חזן מסיק בחווא ארבעה זוי גב גלימא איתאי ניהילי אופייה ארבעה זוי אחריני לסוף חוכר הגב אתא לקמיה דרבינא) א"ל ארבעה זוי קמאי גב ופרע בחובו הוה ליתן לך [נהן ארבעת] זוי אחריני ואחר ליה גלימיה. מתקין בר כתי יזמא גלימ' אגורה נחליה בארבעה זוי. [קמאי יהב ניהילי]. וכו'. פ"ח הלומ' פרע לו חובו פרע לו הטלת חתא ארבעי זוי הראשונים והתם לא עשו תקנת השוק בדברי הכל. מיהו, אילו האחרוני שרצה רבינא לחייב להווא

הגזול ומאכיל פרק עשירי בבא קמא קטו.

לא לריך לאהדורי כולי האי. [א] דינמא ספר פלוני ופלוני: הדין עם הראשון. דינו של צע"ה ומציעתו על הגנב היא ואין הלוקח בעל דינו ואם זכא לגבותו הימנו יתן דמים ואע"ג שהוכר הגנב לא אמרינן יחזיר לוקח הכלים צנחם ויפרע מן הגנב: הדין עם השני. דינו של בעל הבית עם הלוקח הוא ויוציא הימנו כליו צנחם: לפני יאוש. לקחו מן הגנב לפני יאוש: דרכ חסדא. גזל ולא נתייאשו הבעלים וזכא אחר ואכלו רצה מזה גובה כו' צריש פירקין [ק"א]: והאי נמי אע"ג דיהיב דמי לגנב לגבי האי מיהא גזלן הוה ומיהו היכא דלא הוכר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר ליה אביי הרי מתנות כהונה בלפני יאוש דמי ופליגי.

דמשמע ליה לאצבי דהדין עם הטבח דוקא וה"ה הדין עם הראשון מכלל קשה על פי הקונטרס דפרק הורעו (מולין דף קלד.) ואין להאריך בזה: והלכתא בכוהני עשו בו תקנת השוק. י"ל דלא קאי

אלא אהני דפליגי צה אמוראי (א) אממר ומר זוטרא [נצח וכך שמת] דלמו לפסוק כמ"ד עשו צו תקנת השוק אכל אמילתא דרצח דגנב מפורסם דלא פליג עליה שוס אמורא לף קאי: הרי

לא צריך לאהדורי עליה כולי האי ודלמא איצטרך ליה זוי וזבין אמר רב אשי הרי יצא לו שם גניבה בעיר: איתמר גב ומוכר ואח"כ הוכר הגנב רב משמיה דרבי חייה אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי אמר הדין עם השני אמר רב יוסף (א) לא פליגי כאן לפני יאוש עם השני כאן לאחר יאוש הדין עם הראשון (ב) ותרוייהו אית להו דרב חסדא א"ל אביי ולא פליגי הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי דתנן אמר לו מכור לי מעיה של פרה והיו בהן מתנות נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח הימנו במשקל

(א) נותנו לכהן ומנכה לו מן הדמים (ב) ואמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח אימא אף דין עם הטבח מהו דתימא

(א) אין מתנות כהונה נגזלות קמ"ל ולאביי דאמר פליגי במאי פליגי בדרב חסדא רב זביד אמר כגון שנתייאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתייאשו ביד גב ובהא פליגי מר סבר יאוש ואח"כ שינוי רשות קני שינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ומ"ם: לא שניא רב פפא אמר בגלימא דכ"ע לא פליגי דהדר למריה והכא בעשו בו תקנת השוק קמפליגי רב משמיה דר' חייה אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח דלישקול זוי מנגב ולא עשו בו תקנת השוק ור' יוחנן משום דר' ינאי אמר הדין עם השני דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית ועשו בו תקנת השוק וסבר רב לא עשו בו תקנת השוק. והא רב הונא תלמידיה דרב הוה וחזן בישא גב גלימא וזבניה אתא לקמיה דרב הונא א"ל להווא גברא זיל שרי עבישת שאני חזן בישא כיון דליכא לאישתלומי מיניה בלא הוכר (א) דמי אמר רבא יאם גב מפורסם הוה לא עשו בו תקנת השוק והא חזן בישא דמפורסם הוה ועשו בו תקנת השוק נהי דמפורסם לבישואת לגבינותא לא מפורסם איתמר גנב ופרע בחובו גב ופרע בהיקפו לא עשו בו תקנת השוק דאמרי לא אדעתא דהנהו יהיבת ליה מידי משכנתא שוי מאתן במאה עשו בו תקנת השוק שוה בשוה אמימר אמר לא עשו בו תקנת השוק מר זוטרא אמר עשו בו תקנת השוק (ב) והלכתא עשו בו תקנת השוק) זבינא שוה בשוה עשו בו תקנת השוק שוה מאה במאתן רב ששת אמר לא עשו בו תקנת השוק רבא אמר עשו בו תקנת השוק והלכתא בכלהו עשו בו תקנת השוק לבר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בהיקפו: אבימי בר נאוי חמוה דרבינא הוה מסיק בהווא גברא ארבעה זוי גב גלימא אתיא ניהיליה אופיה ארבעה זוי אחריני לסוף הוכר הגנב אתא לקמיה דרבינא אמר קמאי גב ופרע בחובו ולא בעי למיתב ליה ולא מידי הנך ארבעה זוי אחריני שקול זוחך והדר גלימי מתקיף לה רב כהן ודלמא גלימא בהני זוי קמאי יהבה ניהיליה גב ופרע בחובו גב ופרע בהיקפו וארבעה זוי בתראי הימוני הימניה כי היכי דהימניה מעיקרא איגלגל מילתא מטא לקמיה דרבי אבהו אמר הלכתא כרב כהן נרשאה גב ספרא זבניה לפפונאה בתמנן זוי אול פפונאה זבניה לבר מחוואה במאה ועשרין זוי לסוף הוכר הגנב אמר אביי ליוזיל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחווא תמנן זוי ושקיל ספריה ואזיל בר מחוואה ושקיל ארבעין מפפונאה מתקיף לה רבא השתא לוקח מנגב עשו בו תקנת השוק לוקח מלוקח מיבעיא אלא אמר רבא ליוזיל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוואה מאה ועשרין זוי ושקיל ספריה וליוזיל מרי דספרא ולישקול ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה: בתנ"י (א) זיה בא בחביתו של יין וזה בא בכרו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפק זה את יינו והציל את הדבש לתוכו אין

אין גברא בעל הגלימי' משום דאילו האחרוני סבר שבחובו הראשון פרע ואילו ארבעה הראשונים עדיין על הגלימי' ולא נפרעו. וא"ל רב כהן שמא הטלת שביאי לו קרדם

שהלוהו לגבב [...] אילו האחרוני' פרע בחוב הראשון פירע' גמורה וכבר אין כאן תקני' השוק וחיוב אבימי' להתחיר הגלימי' לבעלי ואילו זוי האחרוני' חוב חדש ומלוה חדשה היא. ודין אבימי' עם הגנב על שתי הלוואות הללו ויחזיר הגלימא לבעליה, והכריע רבא דבבוי רב כהן וכן הלכה כרב כהן. ונר' דהא דאתא אבימי' בר נאוי לקמי' דרבינא חתינה לא לרין אלא להמלך בו או שמא כלבוהו עליהן. אמר רבא גב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. פ"ח זביל והילכתא בכלהו שרי בו תקנת השוק. בין מוכר בין משכון. אפילו משכון מאה במאתים דשקיל לוקח זוי מבעל הבית ובעל הבית מוציא מנגב. בר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בחיקפו שלא עשו בו תקנת השוק אלא נוטלם בעל הבית מן הלוקח והלוקח מסיק מן הגב. והלוקח

מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק כע"ל.

עין משפט נר מצוה

עב א מיי פ"ט מהל' מצוים הלכה טו סמנ עשין קמט טושיע י"ד פי סא טשיע ג' עב ג א מיי פ"ה מהל' גביה הל' ג ועין צמ"מ וכו"מ סמנ עשין עא טושיע ח"מ פי שט ספי' ג:

עד ד מיי שם הל' ג ועין צהשנות וצמ"מ טושיע שם ספי' ג: עה ה מיי שם הל' ג ועין צהשנות וצמ"מ: עו ר מיי שם הל' ג טושיע שם ספי' ח: עז ח מיי שם הלכה ח טושיע שם ספי' ט: עח ח מיי שם הל' ט ועין צהשנות וצמ"מ טושיע שם ספי' י: עט ט מיי פ"ז מהל' גזילה וחבירה הל' ה סמנ עשין עד טושיע ח"מ פי רפד ספי' ה:

מוסף רש"י

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות. הקבה, נותנן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אין המוכר מנכה לו ללוקח מן הדמים, שבהי היה יודע הלוקח שהמתנות שם, זה לא מנך לו הקבה (וחז"ל ק"א) ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שלא מנך לו את המתנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליטרא כך וכך ודשקל לו הקבה (שם ק"א). להשתא ודאי זבין ליה טמנן לו לוקח לכהן. שפרי הגזל אלא וזכין להשיב (שם ק"א). ומנכה לו מן הדמים. הטבח יכסה לו מן הדמים, על כרחו, ממכר לו דבר שאינו שלו (שם) משכנתא זכו ההגיים מתמזגים והדין על הטבח (שם ק"א). לא שנו. היכא דלוקח הימנו מנכה, דקמני נתן לוקח לכהן והוא חסר וטובע דמיס מן הטבח, אלא ששקל לעצמו. כששקל לוקח לעצמו, לדין טענת לא ננע בעין אלו בעל דברים של כהן, לפיכך זו הלוקח נתמנן והוא שולל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומלוקמו ומציעתו אל על הטבח הוא והטבח חסר עליהן אם יש עשין נתנן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהטבח דמי יקריס (ש"ל כ"ד).

רבינו הגנאל (תוסף)

גברא בעל הגלימי' משום דאילו האחרוני סבר שבחובו הראשון פרע ואילו ארבעה הראשונים עדיין על הגלימי' ולא נפרעו. וא"ל רב כהן שמא הטלת שביאי לו קרדם שהלוהו לגבב [...] אילו האחרוני' פרע בחוב הראשון פירע' גמורה וכבר אין כאן תקני' השוק וחיוב אבימי' להתחיר הגלימי' לבעלי ואילו זוי האחרוני' חוב חדש ומלוה חדשה היא. ודין אבימי' עם הגנב על שתי הלוואות הללו ויחזיר הגלימא לבעליה, והכריע רבא דבבוי רב כהן וכן הלכה כרב כהן. ונר' דהא דאתא אבימי' בר נאוי לקמי' דרבינא חתינה לא לרין אלא להמלך בו או שמא כלבוהו עליהן. אמר רבא גב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. פ"ח זביל והילכתא בכלהו שרי בו תקנת השוק. בין מוכר בין משכון. אפילו משכון מאה במאתים דשקיל לוקח זוי מבעל הבית ובעל הבית מוציא מנגב. בר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בחיקפו שלא עשו בו תקנת השוק אלא נוטלם בעל הבית מן הלוקח והלוקח מסיק מן הגב. והלוקח